

[Haunstrup Clemmensen.]

årsagen til, at der blev ballade, var, at politiet var til stede og var forberedt på balladen. Mere begrebsforvirring skal man lede længe efter i et folkestyre.

Jeg tror også, der er grund til at understrege, at det vil være umådelig værdifuldt, om demokratiet kan være enigt, i hvert fald i stor, stor bredde, om den udenrigs- og sikkerhedspolitik, der skal føres. I den forbindelse ligger det mig på sinde — ikke for at drille, for det ville jo ikke være pænt — at erindre tidligere socialdemokratiske ministre om, at verden ikke er så forfærdelig meget forandret i de godt 2½ år, der er gået, siden de herrer sidst var ministre, at de uden videre på adskillige områder ligesom kan forlade eller søge at lægge afstand til de synspunkter, de standpunkter og den ansvarsbevidsthed på disse områder, de dengang gav udtryk for. Det er jo en given ting, at vi alle er underkastet udviklingens lov, og at ingen bare skal stifne i gamle standpunkter, hvis udviklingen i mellemtiden har forandret sig. Men jeg erindrer om, at verden endnu ikke er blevet et „Idyllien“, og jeg er aldeles overbevist om, at der er mange i det danske folk, der finder, at socialdemokratiske ledere har vist væsentlig større ansvarsbevidsthed som ministre, end de har vist som oppositionsledere. Nu skal man ikke tro, at disse venlige ord er ment som et ønske om at se de herrer som ministre meget hurtigt igen, men det er måske alligevel værd at erindre om, at der er et ansvar forbundet også med at være opposition og også med at leve op til det, man selv stod for i sin ministerperiode.

Det var efter min mening overordentlig værdifuldt og godt, at den socialdemokratiske ordfører i sine kommentarer til Seidenfaden-udvalgets rapport, som også vi i det konservative folkeparti har studeret med stor interesse, understregede, at det af denne rapport tydeligt fremgår, at der intet realitetsbetonet alternativ er til Danmarks medlemskab af NATO. Vi ønsker alle at gøre FN så stærk og så ydedygtig som muligt, men vi er overbevist om fra konservativ side, at det ville være aldeles urealistisk, hvis dansk sikkerhedspolitik alene byggede på FN. Derfor er NATO efter vor opfattelse også fortsat grundlaget for dansk sikkerheds-

politik. Jeg synes, det er nyttigt og værdifuldt, at den socialdemokratiske ordfører understregede det så tydeligt fra denne talerstol, at det ikke kunne misforstås, forhåbentlig heller ikke på venstrefløjen i hans eget parti.

Men så må det også være rigtigt, som det gælder på så mange andre områder, at vil man målet, må man også ville midlerne. NATO kan ikke og bør ikke være et samarbejde, hvor enkelte af medlemslandene skal køre på fribillet, som det er sagt ved andre lejligheder. Grundideen i alliancen må netop være, at alle medlemslande har et ansvar over for den fælles opgave at sikre freden, og intet fornuftigt menneske kan med rette sige, at NATO skulle have nogen som helst aggressive formål eller hensigter. Derfor hører dansk sikkerhedspolitik, dansk forsvarspolitik med som en helt nødvendig del af vores tilkendegivelse af, at Danmark fortsat ønsker at bygge sin beståen som selvstændigt land netop på medlemskabet af NATO. Jeg mener og har givet udtryk for det før fra folketingets talerstol, at der fra tidligere socialdemokratiske ministres side ned gennem årene, lige fra Danmark på socialdemokratisk forslag blev medlem af NATO og frem til den sidste socialdemokratiske regering, har været vist en forståelse for, at forsvarspolitikken måtte bygges op netop ud fra NATO-forudsætninger. Jeg er skuffet over, at denne klare linje fra socialdemokratiets regeringsperioder ikke har været overholdt i dets oppositionsperiode.

Vi kender nu en socialdemokratisk forsvarsskitse — der er vel grund til at hæfte sig mere ved „skitse“ end ved ordet „forsvar“ — og vi forstår, at der nu alligevel i denne samling kommer direkte lovforslag på disse områder. Der sidder en forsvarskommission, og der er for et års tid siden gennemført med et klart flertal her i tinget en folketingsvedtagelse vedrørende Danmarks forsvarsordning. Derfor synes jeg ikke, det tjener det formål at sikre en klar enighed om landets sikkerhedspolitik, når man nu fra socialdemokratisk side fastholder, at man alligevel selv uden om forsvarskommissionen vil fremkomme med et forsvarsfor-slag.

Men jeg håber, håber meget endda, at de mennesker, der i den socialdemokratiske